

اساس سوسیالیسم
انسان است.

سوسیالیسم
جنبش بازگرداندن
اختیار به انسان است.

منصور حکمت

نظرات اعضای کمیته مرکزی حزب کمونیست کارگری ایران درباره کنگره چهارم حزب

کنگره چهارم حزب کمونیست کارگری ایران در دسامبر ۲۰۰۳ برگزار میشود.
برگزاری این کنگره در اوضاع متحول سیاسی ایران یک اتفاق سیاسی مهم است.
از اینرو، انترناسیونال هفتگی از طریق یک سوال نظرات اعضای کمیته مرکزی حزب
را درباره کنگره و انتظارات آنان از کنگره جویا شده است.

این شماره به بخش دوم پاسخ های اعضای کمیته مرکزی اختصاص دارد

مینا احدی

ریبوار احمد

مصطفی صابر

محمود قزوینی

امان کفا

مظفر محمدی

آذر مدرسی

اسد نودینیان

انترناسیونال

هفتگی

بنیانگذار: منصور حکمت

حزب کمونیست کارگری ایران

سردبیر: فاتح بهرامی

haftegi@yahoo.com

Fax: 0044-870 120 7768

۱۸۶

ضمیمه

۲۳ آبان ۱۳۸۲

۱۴ نوامبر ۲۰۰۳

جمعه ها منتشر میشود

www.haftegi.com

دفتر مرکزی حزب

Tel: 0044-795-051-7465

Fax: 0044-870-135-1338

markazi@ukonline.co.uk

آزادی برابری حکومت کارگری!

مینا احدی

کنگره چهار حزب کمونیست کارگری ایران یک اتفاق سیاسی مهم است. در ایران مردم مشغول مبارزات وسیعی بر علیه یکی از هارترین و ضد انسانی ترین حکومتها هستند و با کنار رفتن حایل دو خرداد مدتهاست که رسماً و علناً شعار سرنگونی حکومت را سر میدهند. این طلیعه انقلابی است که ما همواره از آن حرف میزدیم و ما آنرا بهترین و انسانی ترین راه برای خلاصی از حکومت فاشیست اسلامی میدانستیم. این واقعیت در ایران در حال اتفاق افتادن است و این واقعه همه چیز را در ایران و حتی سیاست دولتهای غربی در اروپا و آمریکا را تا همین امروز تحت تاثیر قرار داده است. پس اگر در ایران شرایط انقلابی و زمینه های یک انقلاب را می بینیم، ما بعنوان رهبر این انقلاب و بعنوان بازیگر صحنه سیاست در ایران باید بتوانیم در وهله اول این حقیقت را دیده و به رسمیت بشناسیم و سپس برای به پیروزی رساندن آن و برای خلاص شدن

مردم از دست اختاپوس حکومت اسلامی، همه توان و انرژی خودمان را بکار ببریم.

امروز روز ماست و وظیفه سنگینی بر دوش حزب ما و تک تک ما است. در ایران انقلابی در شرف وقوع است که بدلیل حضور حزبی همچون حزب کمونیست کارگری ایران، حزبی روشن، مارکسیست، رادیکال و محبوب و شناخته شده در ایران، این انقلاب از بیشترین شانس پیروزی برخوردار است. اما همه چیز به این ربط دارد که حزب ما با رهبری و تمام کادرها و بدنه حزبی اش آماده ایفای این نقش تاریخساز و مهم را دارد و یا آنرا پیدا میکند. کنگره باید به این مهم پرداخته و به این مهم پاسخ مثبت بدهد.

ما میتوانیم به همراه مردمی معترض و عاصی در ایران، کاری کنیم که نه فقط خواستها و آرزوهای امیال چندین نسل در ایران، در رسیدن به رفاه و آزادی و تمدن و مدرنیسم متحقق شود، بلکه در سطح منطقه میتوانیم الگویی باشیم برای مقابله مردم با اسلام سیاسی و دولتهای مرتجع و همچنین در سطح دنیا طلیعه اولین انقلاب سوسیالیستی در قرن بیست و یک را میتوانیم به مردم دنیا نشان دهیم.

کنگره چهار حزب ما باید متوجه خطیر بودن اوضاع باشد و با تاکید مجدد بر ادامه راه منصور حکمت و اصول و برنامه ای که او پیش پای ما قرار داده است، برای رهبری و به سرانجام رساندن انقلاب مردم ایران حزب را یکپارچه و متحد برای انجام این وظایف مهم آماده کند. *

ریبوار احمد

ایران در آستانه تحولات بزرگی قرار دارد، این در متن اوضاع پیچیده و حساس منطقه اهمیتی دو چندان پیدا میکند. روند تغییر و تحولات در ایران و در منطقه مستقیماً بر همدیگر تاثیر میگذارند. جنبش سرنگونی طلبی روز به روز در گسترش است، در متن این دوره پر تحول، آینده جامعه ایران دارد برای سالها تعیین میشود که بر کل منطقه هم تاثیر میگذارد. ایفای نقش هر نیروی سیاسی در تعیین چنین آینده ای، به نقش آن در بسیج و رهبری کردن جنبش سرنگونی جمهوری اسلامی گره خورده است. حزب کمونیست کارگری وظیفه بزرگ رهبری کردن این جنبش را بر عهده دارد. جنبش سرنگونی طلبی برای اینکه جامعه را از کابوس جمهوری اسلامی نجات دهد و همزمان سایه آلترناتیوهای راست را از روی آن بردارد، و ایران را بسمت آینده ای شاد و خوشبخت رهنمون سازد، لازم است در قالب و چهارچوب یک انقلاب

اجتماعی عظیم حرکت کند. انقلابی که طبقه کارگر و حزبش در آن نقش رهبری کننده خود را ایفا کنند و توده عظیم زحمتکش و زنان و جوانان و دیگر مردم آزادیخواه فعالان در آن شرکت کنند. گسترش جنبش سرنگونی به سطح یک انقلاب بزرگ، کار حزب کمونیست کارگری است و تامین رهبری سیاسی جنبش و گرد آوردن آن حول آلترناتیو و سیاست کمونیستی، میتواند تضمین کننده آن باشد. حزب کمونیست کارگری باید سریعاً و در قلمتی عظیم و اجتماعی، بمشابه بزرگترین حزب توده ای و پر نفوذ در سراسر ایران ظاهر شود. حزبی فعال و دخالتگر در همه مسائل و رویدادهای روزانه این جامعه، ظرف تشکل و متحد کردن توده های عظیم مردم و ابزار مبارزه و اعتراضشان در همه عرصه های مبارزه باشد. حزبی که مردم در صف میلیونی به آن پیوندند، در کوچه و خیابان ریشه بزند، به مردم قوت قلب بدهد، سلاح مردم برای مبارزه و مقاومت در مقابل جمهوری اسلامی باشد، ستونی محکم برای شکل گرفتن شوراهای و اعمال اراده مستقیم مردم باشد.

در صحنه بودن حزب کمونیست کارگری در عراق هم در دل تحولات این جامعه، به نوبه خود درجه دیگری را بر روی ما باز کرده است که کمونیسم کارگری در دل تحولات جاری جامعه نقشی سرنوشت ساز ایفا کند. جنبش ما در مقابل آزمایش بزرگ و وظیفه عظیمی قرار گرفته است، باید با آمادگی کامل به پیشواز آن رفت. رویدادها و تحولات چند ماه گذشته در عراق حزب ما را با فعالیتی وسیع

سازمان و آرایش لازم برای گرفتن قدرت را دارد.

این اولین کنگره حزب کمونیست کارگری است که منصور حکمت در آن حضور ندارد، و همه جای خالی او را احساس می کنیم. امروز دیگر صحت تحلیل ها و سیاست ها و افق هایی که منصور حکمت معرفی کرده بود معلوم است. کنگره چهارم نشان خواهد داد که حزب کمونیست کارگری کاملاً پایبند به همان اصول و متدولوژی است و بر همان اساس برای تحقق دنیایی بهتر، دنیایی که شایسته انسان قرن ۲۱ است مبارزه می کند. *

مرگ بر جمهوری اسلامی!
زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

در یک کشمکش اجتماعی مستقیم بر سر سرنوشت و آینده این جامعه درگیر کرده است. این امیدی واقعی است که تحولات ایران موقعیت بسیار مساعدتری به حزب ما بدهد و نور کمونیسم را بر آسمان منطقه بتاباند، بر جهان پرتو افکند و یکی از آرزوهای منصور حکمت عزیزمان را متحقق میکند.

کنگره چهارم در شرایطی برپا میشود که یک جبهه وسیع سیاسی بروی حزب باز شده است. انتظاری که باید از این کنگره داشت، بالا بردن آمادگی و ظرفیت حزب در رهبری انقلاب و کسب قدرت است. اگر جمهوری اسلامی بهر دلیل بتواند خودش را با ریسمانی که در حال پاره شدن است نگهدارد و چند روز و ماه و سال دیگر بر عمر ننگین خود اضافه کند باز همه شواهد حاکی است که تا سرنگونی این رژیم هار، به هر کنگره ای به مشابه کنگره پیش از مرگ جمهوری اسلامی نگاه کنیم. این کنگره باید حزب را با رهبری و کادرها و تشکیلات و سیاست و آلترناتیو و نقشه روشن و آمادگی کامل، در برابر جامعه قرار دهد. آمادگی نه فقط برای رهبری جنبش سرنگونی، بلکه برای ناکام گذاشتن و از میدان بدر کردن آلترناتیوهای راست و مرتجعین دیگر در صحنه سیاسی ایران، به این معنی عامل تکامل تحولات سیاسی کنونی ایران به انقلابی عظیم و به سرانجام رساندن آن باشد. کنگره باید صحنه طرح ایجاد قدرت مستقیم و انقلابی مردم باشد.

یک شرط موفقیت حزب در این دوره تاریخی بنظر من اینست که یک حزب تماماً متحد و یکپارچه باشد. یک ویژگی این کنگره اینست که کنگره حزب بعد از منصور حکمت است. رفیق کورش مدرسی در بحث "حزب کمونیست کارگری بعد از منصور حکمت" به درستی تاکید میکنند که باید به حزب ما بمشابه هر حزب نرمالی نگریست که هم بتواند نگرشهای مختلف را در خود جای دهد و هم وحدت اراده سیاسی و عملی را تامین کند. در غیاب منصور حکمت باید برای حزب تدبیر ویژه اندیشید و این کار مستلزم ظرافت و دقت است. اگر استحکام و یکپارچگی حزب شرط موفقیت است، این مساله بویژه در شرایط تعمیم یافتن تحولات و گسترش حضور و نفوذ و دخالت حزب، دقت و تیز بینی بیشتری میطلبد. از این رو انتظار من این است که این کنگره توانایی حزب را برای ابتکارات سیاسی و عملی بالا ببرد، در همان حال شدیداً بر استحکام حزب و بر ضرورت حفظ وحدت و یکپارچگی سیاسی و عملی حزب تاکید کند. *

امان کفا

معمولاً کنگره ها برای احزاب سیاسی از اهمیت بسزایی برخوردارند، و به همین اعتبار شاید بتوان گفت که حزب کمونیست کارگری نیز از این قاعده مستثنا نیست. اما در واقعیت برگزاری این

کنگره جایگاه ویژه ای دارد. قبل از هرچیز این کنگره، کنگره حزب کمونیست کارگری است. حزبی که با اعتماد به نفس برای گرفتن قدرت، برای آزادی و برابری، برای حکومت کارگری آماده است. این حزب آلترناتیو موجود است و به همین اعتبار برگزاری کنگره علنی آن، و فراهم بودن امکان دخالتگری در آن، حائز اهمیت است. نکته مهم دیگر شرایطی است که کنگره در آن برگزار می شود، اینکه صدای ناقوس مرگ جمهوری اسلامی هر چه رساتر بگوش می رسد. مردم هر روز در ابعاد وسیعتر و با خواست های رادیکال تر به صحنه می آیند و حزب کمونیست کارگری به وضوح سخنگوی این رادیکالیسم و جنبش سرنگونی طلب است، جنبشی که با کنار زدن تمامی نشانه ها و آثار جمهوری اسلامی و اپوزیسیون بورژوازی ملی و اسلامی آن میروند تا چهره کل منطقه را تغییر دهد.

قدر مسلم، کنگره چهارم نیز همچون کنگره های قبلی این حزب، مرکز پرشور تبادل نظر و تصمیم گیری حول مهمترین مسائل و روشن ساختن و تثبیت راه های پیشرفت بسوی متحقق ساختن دنیایی بهتر خواهد بود. اما انتظاری که از این کنگره میروند، فراتر از این است. امروز دیگر آن درجه ای که منصور حکمت به کنگره قبلی نشان داد، همچون روز روشن قابل رویت است. حزب کمونیست کارگری قدم های بلندی در عرض این چند سال برداشته است و از آن انتظار میروند که به همگان نشان دهد که این حزب،

مصطفی صابر

کنگره باید به جامعه اطمینان بدهد که حزب کمونیست کارگری آماذگی، اشتیاق، عزم و اراده لازم را دارد که رهبر مبارزه آنها برای سرنگونی جمهوری اسلامی و به پیروزی رساندن این مبارزه باشد. خطوط اصلی سیاست‌های ما و جهت گیری کلی ما در کنگره قبلی، در اسناد کنگره ۳، تعریف شده و هنوز به قوت خود باقی است. هرچند اوضاع جامعه و موقعیت خود حزب نسبت به آن وقت (سه سال پیش) و اتفاقا در جهت پیش بینی‌ها و انتظارات همان اسناد، تغییراتی کرده است. جامعه به چپ چرخیده، تلاش برای سرنگونی جمهوری اسلامی وسیعتر و پرقدتر تر شده و حزب هم به مراتب بیش از گذشته مطرح شده است. کنگره باید این تغییرات را در نظر بگیرد و قدم‌های بلندتری به جلو بردارد. نقطه ضعف ما به نسبت به کنگره قبل البته فقدان منصور حکمت است. این اولین کنگره بدون اوست و با استانداردی که او کلا و بویژه در کنگره ۳ گذاشته است، اکنون همه چشم‌ها به ما دوخته شده تا ببینند در فقدان او چگونه عمل میکنیم.

موضوع اصلی این کنگره به نظر من استراتژی حزب کمونیست کارگری برای سرنگونی جمهوری اسلامی و تصرف قدرت سیاسی در ایران است. این در عین حال پاسخ ما به جنبش سرنگونی و انقلابی رو به اعتلای موجود است. در همان حال حلقه اصلی برای ساختن حزب سیاسی علنی و باز و مدرن با معیارهایی است که منصور حکمت تعریف

میکند. این تصرف قدرت، چگونگی آن، نیروی آن، ملزومات آن، ممکن و مطلوب بودن آن باید مشخصتر و عملی تر تعریف شود. به نظر من این یک رشته وظایف گوناگون در دستور ما میگنارد و کنگره باید روی جهت گیری اصلی تاکید و توافق کند و حزب و همینطور هزاران چشم دوخته شده به این کنگره را به یک سمت معین معطوف کند. وظایفی که باید کمیته مرکزی بعدی (که باید بزرگتر و پر تحرک تر از گذشته باشد) یک به یک بطور ریز تر تعریف کند و به پیش برسد. از ایجاد عملی حزب داخل کشور گرفته، تا وظایف نوین و بین المللی حزب در خارج بمنظور جلب افکار عمومی جهان به مبارزه برای آزادی و برابری در ایران، تا ساختن ابزارهای سراسری رهبری حرکات و اقدامات وسیع توده ای، تا نحوه برخورد به سایر احزاب اپوزیسیون و خنثی کردن تلاش‌ها و توطئه‌های نیروهای بورژوازی جهانی و منطقه ای، تا فراخوان و اقدامات حزب برای ایجاد تشکل‌های توده ای، تا ایجاد انسجام و تمرکز و سازمان بهتر در بالای حزب و ساختن چنان حزب سیاسی توده ای که ابزار و ستون فقرات قدرت گیری مردم در اوضاع خطیر و پیچیده ایران باشد. اینها البته هیچکدام موضوعات جدید و ابتدا به ساکنی نیست. حزب مدتهاست که مشغول مسائلی از این دست است و گامهایی هم برداشته است. کنگره جای یک کاسه کردن، روشن و صریح اعلام کردن آن به جامعه و به خود حزب (که اکنون موجودیت بسیار بزرگ است) می باشد. به بیان دیگر، این کنگره باید کنگره اعلام ممکن و عملی بودن پیروزی کمونیسم در ایران و جای نشان دادن عزم حزب برای تحقق آن با همه موانع و مشکلات و ملزوماتی باشد که منصور حکمت خطوط اصلی آنرا در سخنرانی مشهورش قبلا بیان داشته است. بنظر من کنگره باید آن سخنرانی را بعنوان سند مینا تصویب کند و ریز کردن اجرای آنرا در دستور حزب قرار دهد. این باید کنگره تدارک و کسب آماذگی برای پیروزی رساندن انقلاب برای رهایی از شر جمهوری اسلامی و تحقق آزادی و برابری، و در یک کلام کنگره پیروزی کمونیسم در ایران باشد. *

محمود قزوینی

از کنگره سوم تاکنون حزب قدم‌های بزرگتری به طرف تبدیل شدن به یک حزب سیاسی واقعی، حزبی که بر سر کسب قدرت سیاسی با احزاب بورژوا و ارتجاعی جدال میکنند، برداشته است. با اینکه حزب ضایعه جبران ناپذیر از دست دادن منصور حکمت را متحمل شده است، اما پیشروی آن بدون وقفه ادامه داشته است. امروز دیگر حزب کمونیست کارگری ایران به عنوان یکی از احزاب مدعی قدرت در ایران شمرده میشود.

ما کنگره مان را در بطن اوضاع سیاسی ای برگزار میکنیم که جنبش سرنگونی طلبی مردم بطور علنی پا پیش گذاشته است و رژیم جمهوری اسلامی با اعتراضات گسترده و رو به رشد مردم روبروست و روز به روز توانایش برای حکومت کردن ضعیف تر میشود. هر چقدر رژیم جمهوری اسلامی با اعتراضات گسترده تر مردم روبرو میشود، بر عمق اختلافات آن افزوده میشود و فرسوده تر و ناتوان تر از پیش، در مقابل اعتراضات مردم و جنبش سرنگونی طلبی ظاهر میشود.

جنبش سرنگونی در چند سال اخیر در سیکلی رو به پیش حرکت کرده است. دوره‌هایی مشاهده میشود که جنبش سرنگونی برای نبرد نهایی وارد میدان شده است، اما پس

از یک زورآزمایی دو باره به نبردهای پراکنده برای جمع آوری نیرو و آماذگی برای یورش بعدی روی میآورد. در آخرین زورآزمایی جنبش سرنگونی با رژیم در ماههای خرداد و تیر امسال، جنبش سرنگونی با شعارها و شیوه‌های عمل خود وارد میدان شد. این جنبش، سرنگونی جمهوری اسلامی به شیوه انقلابی را در دستور روز جامعه قرار داد. سرنگونی جمهوری اسلامی و انقلاب به بستر اصلی سیاست در ایران تبدیل شد. بسیار روشن این جنبش بیش از پیش با حزب کمونیست کارگری ایران تداومی شد.

کنگره حزب در این شرایط باید کنگره ای برای پیشروی نیروی انقلاب در ایران باشد. کنگره باید بتواند یکقدم بزرگ دیگر حزب را بمشابه نمایندند و رهبر انقلاب مردم، به جامعه معرفی کند. کنگره باید آماذگی حزب کمونیست کارگری ایران را برای کسب قدرت به مردم نشان دهد.

حزب کمونیست کارگری ایران امروز یکی از احزاب اصلی در سیاست ایران میباشد. امروز دیگر این فاکتور از طرف مخالفین و دشمنان حزب نیز به رسمیت شناخته شده است. این حزب در فعل و انفعالات سیاسی در ایران در سطح ماکرو تاثیرگذار است. شفافیت سیاسی حزب تصویر روشنی از حزب و برنامه‌های آن به جامعه ارائه داده است بطوری که توده مردم به آسانی تصویر دقیقی از حزب بدست میآورند. برابری و آزادی و سکولاریسم، دفاع از رهایی زنان، مدرنیسم و مبارزه بر علیه ناسیونالیسم و جهل و خرافات، انترناسیونالیسم و انسان گرایی افراطی و دفاع از حقوق کودکان، تصویری است که حزب کمونیست کارگری ایران از خود به توده مردم ارائه داده است.

برنامه جنبش سرنگونی جمهوری اسلامی، با آزادی و رفاه و سکولاریسم و مدرنیسم و با آزادی زن بیان شده است و در جامعه ریشه دوانده است. بطوری که احزابی که فلسفه وجودیشان مقابله با این تغییرات و دگرگونی‌ها تعریف شده است خود را طرفدار این دگرگونی‌ها جا میزنند. حزب کمونیست کارگری ایران نماینده طبیعی این جنبش است. به این معنا این یک حزب خلاف جریان نیست و باید بتواند به رهبر واقعی این جنبش تبدیل شود. کار کنگره آماده کردن بیشتر حزب برای اجرای این نقش میباشد.

وجود یک جنبش قوی مدرن و ضد مذهبی در ایران حکم میکند که کنگره یکبار دیگر به عزم حزب برای کوتاه کردن دست مذهب از سر مردم و دامن زدن به جنبش ضد مذهبی تاکید کند.

آخرین اعتصابات کارگری در پتروشیمی نفت و جنب و جوش در معلمان نوید بخش آغاز یک دوره جدید در جنبش کارگری میباشد. یک برآمد جنبش کارگری در این شرایط سرنگونی جمهوری اسلامی را آسان میسازد و احزاب راست و بورژوا را در اپوزیسیون اچمز میکند و آنها را مجبور میسازد تا نیات واقعی خود را در مقابل انقلاب و مردم برملا سازند. کنگره باید حزب را برای رهبری این جنبش جهت دهد.

نفوذ گسترده و توده ای حزب در کردستان ایران ما را ملزم میسازد تا کنگره توجه ویژه‌ای به آن داشته باشد. باید در بخشی از کنگره کمیته کردستان حزب برنامه‌های خود را در شرایط کنونی به اطلاع نمایندگان برساند.

کنگره حزب ما باید در باره دو مسئله مهم در خاورمیانه، سرنوشت کشور عراق و مسئله فلسطین اظهار نظر کند. همچنین این دو مسئله در سرنوشت انقلاب ایران موثرند. *

در کنگره چهارم حزب کمونیست کارگری شرکت کنید

Tel: 0044 (0) 781 590 2237

Fax: 001 2532703362

e-mail: congress_4@yahoo.co.uk

ورودی‌ه‌ها نفر برای دو روز جلسه معادل ۴۰ پوند، ۶۵ دلار آمریکا و یا ۶۵ یورو است.

تعدادی امکانات خوابگاهی برای استفاده ناظرین تهیه شده است که بترتیب ثبت نام به متقاضیان اختصاص داده میشود. بها برای هر نفر، شامل صبحانه، نهار و شام، برای هر شب معادل ۴۰ دلار آمریکا، ۲۵ پوند و یا ۴۰ یورو است. برای اطلاع از جزئیات بیشتر تماس بگیرید.

شرکت در کنگره برای عموم آزاد است و همه علاقمندان میتوانند بعنوان ناظر در کنگره حزب حضور یابند. کنگره در نیمه اول دسامبر امسال برگزار میشود. این فرصت مناسبی برای آشنائی از نزدیک با حزب و ارگانها و کادرهای آن در جریان اجلاس عالیترین ارگان حزبی است.

برای ثبت نام و دریافت کارت ورودی و اطلاعات لازم در اسرع وقت با شماره تلفن، فاکس و یا ای میل زیر تماس بگیرید.

طول موج جدید رادیو انترناسیونال

۴۱ متر ردیف ۷۴۹۰ کیلوهرتز

هر شب ساعت ۹ به وقت تهران

مظفر محمدی

شهر و غیره رای ندهید و شرکت نکند فرا رفته و آن دوره گذشته است. پیام این کنگره فراخوان مردم به انقلاب است. فراخوان به حزب به پی ریزی يك نقشه کامل برای انقلاب و رهبری و سازماندهی آن است. فراخوان به فعالین کمونیست در سراسر ایران، به کارگران، به زنان، به جوانان و به کلیه مردم آزادیخواه برای شرکت در این انقلاب و به سرانجام پیروزمند رساندن آن است.

این کنگره به عنوان يك جمعبندی به تاریخ جنبش سرنگونی یادآوری میکند که اسلام سیاسی در ایران هیچگاه قادر به سازماندهی اقتصاد جامعه نبود، به لحاظ سیاسی بدون يك روز سرکوب خونین و جنایت نمیتوانست سر کار بماند و به لحاظ فرهنگی با ابتدایی ترین خواست و آرزو زندگی مردم متناقض بوده است. این رژیم بحران اقتصادی، سیاسی و حکومتی و فرهنگی کشنده را از همان آغاز سرکار آمدنش با خود داشته و اکنون به پایان خود رسیده است.

کنگره ۴ پیام انقلاب مردم ایران را اعلام میکند. اعلام میکند که رژیم جمهوری اسلامی بی برو برگرد باید سرنگون شود و هیچ تلاش مذبحوحانه ای نه توسط ملی مذهبی ها و لیبرالهای اسلامی داخل و خارج و نه دولتهای اروپایی که صدای پای انقلاب آنها را به هراس انداخته است نمیتواند جلو موج سرنگونی طلبی و انقلابی مردم ایران را بگیرد. اعلام میکند که برای همیشه دست مذهب از زندگی مردم باید کوتاه شود، اعلام میکند که ناسیونالیسم در هر رنگ و لباسی نمیتواند و نباید رنگ خود را به انقلاب مردم ایران بزند. اعلام میکند که آزادی و برابری را در سرلوحه جنبش سرنگونی مردم ایران قرار میدهد و در فردای پیروزی انقلاب آن را متحقق میکند، که برابری زن و مرد، رهایی فرهنگی از ارتجاع و مذهب، حقوق کودک، آزادی بی قید و شرط سیاسی، لغو اعدام و لغو کارمزدی به قوانین و سنت و عرف جامعه تبدیل خواهد کرد.

کنگره ۴ و حزب قدرت سیاسی در ایران به جهانیان اعلام میکند که پایان حیات اسلام سیاسی در ایران پایان عمر ننگین تروریسم اسلامی در شکل دولتی و غیر دولتی آن در منطقه خواهد بود، ما دنیایی بدون دغدغه تروریسم دولتی و اسلامی را به جهانیان مژده میدهم. و این میتواند پایان دوره نظم نوین امپریالیستی و پایه ریزی نظامی انسانی باشد که بشر صرفنظر از کشور و نژاد و زبان و مرز، با ارزشها و حقوق برابر انسانی با هم زندگی خواهند کرد و بدستان خود دنیایی بهتر و فارغ از کابوس ابرقدرتها و جنگها و بمبهای اتمیشان را پی ریزی خواهند کرد. *

آذر مدرسی

کنگره چهارم حزب کمونیست کارگری ایران در شرایط ویژه و حساسی برگزار میشود. در شرایطی که از طرفی سرنگونی طلبی به شکل و بستر اصلی اعتراض مردم علیه جمهوری اسلامی تبدیل شده است. امروز دیگر مردم برای اعلام نفرت بیست و چند ساله شان از جمهوری اسلامی به هیچ محمل دیگری احتیاج ندارند، مردم امروز روشن و آشکار رو در روی رژیم قرار گرفته اند و از هر امکانی برای اعلام صریح خواست خودشان برای سرنگونی جمهوری اسلامی استفاده میکنند. مهم نیست این امکان جایزه نیل است یا ۱۸ تیر.

از طرف دیگر ما شاهد قدرت گیری چپ در جامعه و به چپ چرخیدن جامعه هستیم و هم مردم و هم رژیم در راس این چپ حزب کمونیست کارگری را میبینند. آنرا بعنوان نماینده چپ جامعه به رسمیت میشناسند و در موردش قضاوت میکنند. برله ویا علیه اش موضع میگیرند، مردم بعنوان نماینده چپ، رادیکالیسم و برابری طلبی از این حزب توقعاتی دارند و رژیم به همین عنوان علیه اش تبلیغات و مبارزه میکند. از این نظر اگر به کنگره نگاه قبلی حزب و اساسا با کنگره های سازمانها و احزاب دیگر تفاوت جدی دارد. حزب کمونیست کارگری امروز در موقعیت کاملا متفاوتی قرار دارد. کنگره حزبی است که هم خودش بعنوان مدعی قدرت به خودش نگاه میکند و هم جامعه به آن به همین عنوان نگاهش میکنند و از آن انتظار

دارند.

کنگره ۴ حزب باید با قطعنامه ها و بیانیه های روشن خودش راه رسیدن به کسب قدرت را نشان دهد، باید نشان دهد که چگونه جنبش مردم برای سرنگونی جمهوری اسلامی را رهبری میکنند. چگونه نه فقط نمایندگی "نه" مردم به جمهوری اسلامی بلکه نمایندگی آری فردای مردم به يك دنیای آزاد و برابر است، و چگونه جنبش آزادیخواهانه، برابری طلبانه و عدالتجوی مردم در ایران رهبری میکند و به مقصد میرساند. این کنگره علاوه بر قطعنامه های سیاسی روشن خودش در عین حال با

شرکت وسیع نمایندگان حزب، کادرهای توانا، پرشور، آبدیده در مبارزه برای آزادی و سوسیالیسم و همینطور شرکت وسیع دوستداران حزب، دوستداران قدرتیگیری چپ در جامعه نشاندهنده قدرت و توان و ظرفیت حزب برای به مقصد رساندن و رهبری انقلاب آتی مردم ایران، برای سرنگونی جمهوری اسلامی و برپایی جامعه ای آزاد و برابر و سعادتمند است.

بعنوان عضو رهبری حزب تمام تلاشم این خواهد بود که این کنگره بتواند این توقع را بر آورده کند، اگر کنگره بتواند این تصویر را از حزب نشان بدهد دیگر کنگره يك کنگره روئین حزب نیست بلکه به یکی از لحظات مهم حیات سیاسی در ایران تبدیل میشود، یکی از نقطه عطفهای مهم در جامعه و اوضاع سیاسی ایران تبدیل خواهد شد، به نقطه قوی تر شدن چپ و کمونیسم در جامعه ایران.

اینکه بخصوص کنگره علنی است و از تلویزیون رو به ایران هم پخش میشود، این امکان را به مردم میدهد که یکبار دیگر حزب کمونیست کارگری ایران را از نزدیک ببینند، آنرا نه فقط قضاوت کنند بلکه آنرا بعنوان يك آلترناتیو رادیکال، قوی و انساندوست انتخاب کنند. بعنوان حزبی که سیاست روشن، توان، ظرفیت، درایت و هوشیاری دست بردن به قدرت و حفظ آنرا دارد. حزبی متحد که در این مقطع تاریخی وظیفه سنگینی که بر دوش دارد را میشناسد و مصمم است آنرا به سرانجام برساند. *

شماره تلفن های تماس برای شرکت در کنگره چهارم حزب کمونیست کارگری ایران

انگلستان: ۰۰۴۴-۷۸۱ ۵۹۰ ۲۲۳۷

آلمان: ۰۰۴۹-۱۷۹ ۹۴۶ ۷۸۰۱-۲

سوئد:

۰۷۳ ۹۸۶ ۸۰۵۱

فنلاند:

۰۵۰ ۳۵ ۷۳ ۵۶۴

نروژ:

۰۰۴۷ ۹۲۰ ۶۲۵۴۱

اسد نودینیان

من فکر می کنم برای پاسخ به این سوال باید به اوضاع سیاسی ایران و تحولاتی که در آن بوقوع پیوسته و میبینند نگاه کرد. مردم در ایران در اعتراضات اخیرشان و در دل اوضاع متحول منطقه با وجود حضور آمریکا در منطقه و پروژه های عراقیزه کردن ایران و امید اپوزیسیون پرو غربی به آن اعلام نمودند که به چیزی کمتر از سرنگونی رژیم اسلامی تن نمی دهد. نشان دادند که در نگاهشان به آینده ایران بعد از جمهوری اسلامی جامعه بدور از آپارتاید جنسی، جامعه ای بدور از کودک آزاری، جامعه ای که در آن حرمت انسان حفظ گردد را میخواهند. اینها نشانه عزم مردم ایران است. بنظم رسالت و نقش ما و به طبع آن کنگره، همانگونه منصور حکمت عزیز در کنگره سوم تاکید نمود، رهبری کردن و به سرانجام رساندن اعتراض مردم تا سرنگونی جمهوری اسلامی و کسب قدرت سیاسی است.

از طرف دیگر اعتراضات اخیر مردم ایران نشان داد که جامعه به چه چرخیده است، این پیام را نه تنها رژیم اسلامی بلکه دول غربی هم شنیده اند و به فکر آلترناتیو برای آن افتاداند. باید به اینها نشان داد که خواست و آرزوی مردم ایران جارو کردن رژیم اسلامی و تامین آزادی و برابری است. کنگره ما باید اشتیاق و آمادگی خود را برای جوابگویی به نیاز انقلاب آتی و به خواست و آرزوهای جوانان و زنان و توده های مردم در شکل مصوباتش از خود نشان دهد.

در يك کلام کنگره ما باید بتواند پلاتفرم روشن امیبال و آرزوهای میلیونها انسان متنفر از اسلام و حکومت آن، کنگره سازمان دادن جامعه آزاد و برابر باشد. *